

Олексій РЕШЕТНЯК

(17.07.1987 - 09.06.2022)

Народився в родині військового медика у місті Ровеньки Луганської області.

У шкільні роки Олексію легко давалися англійська мова, історія. Та більш за все він любив спорт. Мабуть, тому і закінчив педагогічний університет за спеціальністю «вчитель фізичного виховання». Працював у Старобільському ліцеї №3, а також тренером з футболу в ДЮСШ. Його дуже любили вихованці. Згодом Олексій вступив до магістратури на юридичну спеціальність та змінив місце роботи долучився до 3-го прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса.

З початку повномасштабної вторгнення, за прикладом старшого брата Андрія, приєднується до лав захисників.

Він мужньо загинув, захищаючи рідну Луганщину, у перший рік війни, 9 червня, біля села Метьолкіне Северодонецького району.

Герой був похований у місті Дніпро 15 вересня 2023 року, а вже згодом його було перепоховано в СМТ Підволочиськ Тернопільської області поряд з братом Андрієм. У Олексія залишилися батьки, його учні та багато друзів.

За Указом Президента України Олексія Решетняка посмертно було нагороджено Орденом «За мужність» III ступеня».

Пам'ятаємо наших Героїв. Слава Україні! Її захисникам слава!

Андрій РЕШЕТНЯК (позивний - «Решетос»)

(16.12.1981 - 09.06.2022)

Народився у місті Санкт-Петербург в родині військового медика. Разом з дітьми сім'я багато разів переїздила по військових гарнізонах по республіках колишнього Союзу, врешті повернулися на рідну землю батьків – на Старобільщину Луганської області.

З молодшим братом Олексієм були як ниточка з голочкою, старший ніколи не полишав молодшого.

Після закінчення школи вступив до сільськогосподарського технікума, отримав спеціальність «Механік сільськогосподарських машин». Займався вирощуванням та реалізацією сільськогосподарської продукції.

У 2016 році пішов за контрактом служити до 36-ї бригади морської піхоти в м. Миколаєві. Брав участь у звільненні міста Маріуполь, Широкиного, Водяного. Після повномасштабного вторгнення з побратимами воював за Луганщину, Миколаївщину, Херсонщину, бився за Бахмут... Мав чисельні поранення, але після лікування завжди повертався до своїх побратимів.

У квітні 2023 року продовжив служити у складі 24-тої ОМБр, демобілізований через стан здоров'я.

Помер від отриманих поранень 7 серпня 2023 року. Похований поряд зі своїм братом Олексієм в смт Підволочиськ Тернопільської області.

У Андрія залишилися батьки, син та багато друзів.

Пам'ятаємо наших Героїв. Слава Україні! Її захисникам слава!

